

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองปาดอง

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ.๒๕๔๐

ศูนย์ข้อมูล	ห้องปกครอง
เลขที่	0049
วันที่	
ผู้รับ	วิ

- 43 -

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติ

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2540

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

เหตุผล

โดยที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสุขาภิบาลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ดังนั้น เทศบาลตำบลป่าตองจึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้ เพื่อให้เป็นหลักในการดำเนินการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ภายในเขตเทศบาลตำบลป่าตอง ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและถูกต้องด้วยสุจริตลักษณะ

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลป่าตอง
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2540

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไข
เพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2510 ประกอบกับมาตรา 32
มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535
เทศบาลตำบลป่าตองโดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลป่าตอง และโดยอนุมัติของ
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติ เทศบาลตำบลป่าตอง เรื่อง การควบคุม
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2540"

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลป่าตอง เมื่อได้ประกาศโดยเปิด
เผยแพร่ที่สำนักงานเทศบาลตำบลป่าตองแล้ว 7 วัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ให้ยกเลิกข้อบังคับสุขภาพ
ป่าตอง เรื่อง การควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่ยกยหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พ.ศ.2536
บรรดากฎ ข้อบังคับ คำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่ได้ตกลงไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัด
หรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลป่าตอง

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงาน

ท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และเทศบัญญัตินี้

ข้อ 5 ให้กิจการที่กำหนดให้ท้ายเทศบัญญัตินี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาลตำบลป่าตอง

เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนิน

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่น

ข้อ 6 ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องมีการควบคุม ต้องปฏิบัติและจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการนั้น ให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้กำหนดไว้ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

- (1) สถานที่นั้นต้องตั้งในทำเลซึ่งจะทำรางระบายน้ำ รับน้ำโสโครกให้พ้นจากที่นั้นโดยสะดวก
- (2) ต้องทำรางระบายน้ำไปสู่รางระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อ ซึ่งรับน้ำโสโครกด้วยวัตถุถาวร ไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก
- (3) การระบายน้ำ และรางระบายน้ำ ต้องไม่มีลักษณะเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้ในทางสาธารณะ หรือผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง
- (4) เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัตถุถาวร เพื่อป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วไหลหรือขังได้ หรือเห็นว่าควรมีป้องกันน้ำโสโครกหรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันควมมูลเสี้ยว กลิ่นโอ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่
- (5) ต้องให้มีแสงสว่างและทางระบายลมเพียงพอและต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์และแมลงนำโรค
- (6) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่การประกอบกิจการนั้น
- (7) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยอันได้สุกสุก
- (8) ต้องมีตัวมอดอันได้สุกสุกให้พอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นชอบ
- (9) สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางพอ
- (10) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นชอบ
- (11) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(12) ปฏิบัติการอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำ

ข้อ 7 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันผู้ขอรับใบอนุญาตงดเว้นการปฏิบัติ
ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 6 เพียงเท่าที่เห็นสมควร หรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างใดเพื่อให้เหมาะสม
แก่การดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องมีการควบคุม

ข้อ 8 ผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องมีการควบคุม
จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องรักษาลานที่ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน ข้อ 6 และข้อ 7 ให้อยู่ใน
ภาวะอันดีเสมอและทำความสะอาดล้างลานที่ประกอบกิจการ
ให้สะอาดทุกวัน
- (2) ต้องประกอบกิจการภายในเขตเทศบาลสถานที่และตามกำหนดวัน
เวลาที่ได้รับอนุญาต
- (3) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบกิจการทุกอย่างให้สะอาดอยู่
เสมอ ถ้าเศษวัสดุแห่งกิจการนั้นจัดใช้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุนั้น
ให้พ้นจากฝุ่นละอองแมลงและ สัตว์อื่น ๆ
- (4) ต้องรักษาลานหรือยาให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ
- (5) ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้า
พนักงานท้องถิ่นก่อน
- (6) ต้องปฏิบัติการทุกอย่างเพื่อให้ได้สุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้า
พนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่น
- (7) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงาน
สาธารณสุขเข้าตรวจสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการ
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพนั้นได้ในเวลาอันสมควร เมื่อได้
รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ 9 ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องมีการควบคุม
ต้องยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไข พร้อมด้วยหลักฐานที่เทศบาลตำบลกำหนดต่อเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่น

ข้อ 10 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ
อนุญาตแล้วปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตหรือมี
หนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบกรณีที่ไม่อาจออกใบอนุญาตได้
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

แต่ถ้าปรากฏว่าคำขอตกลงกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวม
ความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราว
เดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความ
ไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมี
คำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่
เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อน
สิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาได้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ 11 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้สำหรับกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องมีการ
ควบคุมประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว ถ้าประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องม
ีการควบคุมหลายประเภทในขณะและสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตรา
สูงเต็มอัตรา แต่ประเภทเดียวประเภทอื่นให้เก็บเพียงครึ่งอัตรา

ข้อ 12 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายใน
กำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต ได้รับ
แจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องชำระค่าปรับ
เพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิก
ดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้ดำเนินการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องมีการควบคุม ค้างชำระค่าธรรมเนียม
ติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้
เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ 13 ผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 14 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่อใบอนุญาตดำเนินการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องมีการควบคุม จะต้องยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่กำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต การพิจารณาต่อใบอนุญาตให้ปฏิบัติตาม ข้อ 10

ข้อ 15 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 16 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 17 หากปรากฏว่าใบอนุญาต ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือ
- (2) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 18 การขอรับใบแทนอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

- (1) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดง คำว่า "ใบแทน" กำกับไว้และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นข้าวใบแทน
- (2) บันทึกด้านหลังต้นข้าวใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณีและ เล่มที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ 19 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (1) มีหนังสือเขียนบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือคำชี้แจง เป็นหนังสือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (2) เข้าไปในอาคารเพื่อสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้หรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจาก เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น
- (3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือตามเทศบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- (4) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น
- (5) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบ ตามความจำเป็นโดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ 20 หากผู้ดำเนินการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องมีการควบคุมปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ 21 ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัตินี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควร แล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 22 ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องมีการควบคุม ไม่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในเงื่อนไขที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ 23 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (1) ถูกสั่งพักใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต
- (2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัตินี้
- (3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวงหรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ 24 การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ 12 ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องมีการควบคุมหยุดดำเนินกิจการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ดำเนินกิจการหรือผู้รับใบอนุญาตทราบแล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบคืน หรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือ ตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึงหรือวันเปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ 25 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงใบอนุญาต

ข้อ 26 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามข้อ 12 วรรคสอง ข้อ 20 หรือมีคำสั่งในเชิงการไม่ออกใบอนุญาต ตามข้อ 10 หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ตามข้อ 14 หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ 23 หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่ง ตามข้อ 21 ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าวผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุหยุดการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการหยุดการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ 27 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ข้อ 5 วรรคสอง มีความผิดตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 28 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ข้อ 6 ข้อ 8 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 29 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาตตามเทศบัญญัติ ข้อ 9 มีความผิดตามมาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 30 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามเทศบัญญัติ ข้อ 15 มีความผิดตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 31 ผู้ดำเนินการผู้ใดดำเนินการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้หยุดดำเนินการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเทศบัญญัติ ข้อ 12 วรรคสองหรือข้อ 20 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 32 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามเทศบัญญัตินี้ข้อ 21 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 33 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ 13 หรือ ข้อ 17 มีความผิดตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 34 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีความผิดตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 35 ผู้รับใบอนุญาตประกอบการค้าซึ่งเป็นที่ยกเว้นหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นประกอบการกิจการนั้นต่อไปเสมือนเป็นผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้แล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุและผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินการต่อไป ผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ก่อนการดำเนินการ

ผู้ซึ่งประกอบการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องมีการควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ ให้ยังคงประกอบการกิจการได้ต่อไป แต่จะต้องมายื่นคำขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ยังคงประกอบการกิจการได้ต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบการตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 36 ให้นายกเทศมนตรีตำบลป่าตอง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ.2540

อนันต์ อนันตรนวิวัฒน์

(นายอนันต์ อนันตรนวิวัฒน์)

นายกเทศมนตรีตำบลป่าตอง

อนุมัติ

นิคม คำนวมมาสก

(นายนิคม คำนวมมาสก)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัด

อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต
 ให้ประกอบกิจการที่ต้องควบคุมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ลำดับที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
1.	การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคชสถาน หรือแมลง ก. การเลี้ยงโค กระบือ ตั้งแต่ 5 - 20 ตัว 6,000 ตั้งแต่ 21 - 100 ตัว 8,000 เกินกว่า 100 ตัว ขึ้นไป 10,000 ข. การเลี้ยงช้างและม้า ตั้งแต่ 1 - 5 ตัว 10,000 ค. การเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ 5 - 20 ตัว 1,000 ตั้งแต่ 21 - 100 ตัว 2,000 เกินกว่า 100 ตัว ขึ้นไป 3,000 ง. การเลี้ยงแพะ แกะ ตั้งแต่ 5 - 20 ตัว 1,000 ตั้งแต่ 21 - 100 ตัว 2,000 เกินกว่า 100 ตัว ขึ้นไป 3,000 จ. การเลี้ยงฟาร์ม เป็ด ไก่ ตั้งแต่ 5 - 20 ตัว 1,000 ตั้งแต่ 21 - 100 ตัว 2,000 เกินกว่า 100 ตัว ขึ้นไป 3,000	
2.	การเลี้ยงสัตว์เพื่อวิเคณยาน้ำนม ก. ตั้งแต่ 5 - 20 ตัว 1,000 ข. ตั้งแต่ 21 - 100 ตัว 2,000 ค. เกินกว่า 100 ตัว ขึ้นไป 3,000	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
3.	การประกอบกิจการเลี้ยง ควบคุมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	5,000
4.	การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเช่าขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน	
	ก. ตั้งแต่ 5 ตัว แต่ไม่เกิน 20 ตัว	300
	ข. เกินกว่า 20 ตัว แต่ไม่เกิน 100 ตัว	500
	ค. เกินกว่า 100 ตัว ขึ้นไป	700
5.	การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก	1,500
6.	การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ ที่ยังมีได้แปรรูป	1,500
7.	การเคี้ยวหนังสัตว์ เส้นสัตว์ ไรสัตว์	800
8.	การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเช่าขาย และการขายในตลาด	1,000
9.	การประดิษฐ์เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์	
	ก. โดยไม่ใช่เครื่องจักร	800
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	1,500
10.	การผลิต การโม้ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์ พืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์	
	ก. ขายส่ง	1,000
	ข. ขายปลีก	500
11.	การสะสมหรือการล้างสัตว์	500
12.	การผลิตเนย เนยเทียม	800

ลำดับที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
13.	การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำมูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยคอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	500
14.	การผลิต การหมัก การผสมปลาแห้ง ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการ ผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	500
15.	การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเค็มมันกุ้ง ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	700
16.	การนึ่ง การต้ม การเคี่ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิต อาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสภาพที่จำหน่ายอาหาร การใส่ ซาย การซายในตลาด และ การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	500
17.	การเคี่ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การใส่ซาย การซายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	700
18.	การผลิตเส้นหมี่ ขนมจีน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ กุนเชียง เกี๊ยวน้ำ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	1,200
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	2,000
19.	การผลิตแบบแฉ	800
20.	การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด	1,200
21.	การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันท์ฮับ ขนมเปียะ	900
22.	การนกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	2,000
23.	การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำแก้วเหลือง เครื่องดื่ม ชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการ ผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	2,000

ลำดับที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
24.	การผลิต การแปรรูปน้ำตาล ก. น้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลตะไคร้ น้ำตาลจาก ข. น้ำตาลทราย	500 2,000
25.	การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมัน	2,000
26.	การผลิต การแปรรูปเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู	2,000
27.	การคั่วกาแฟ	700
28.	การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร	1,000
29.	การผลิตผงชูรส	1,000
30.	การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	700 1,500
31.	การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	500
32.	การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ	1,000
33.	การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน	1,000
34.	การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	1,000 2,000
35.	การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร	1,000
36.	การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่าย อาหารและเพื่อบริโภคในครัวเรือน	1,000
37.	การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ 5 แรง ขึ้นไป	1,000
38.	การผลิต การไม่ การบด การผสม การบรรจุด้วยเครื่องจักร	1,000

ลำดับที่	ประเภทการทํา	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
39.	การผลิต การบรรจุยาสีฟีน แคมพู น้ำเย็น กระดาษเย็น เครื่อง สำอางต่าง ๆ	1,000
40.	การผลิตลํ้าติ ผลิตภัณฑ์จากลํ้าติ	500
41.	การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าข้อมลํ้าเจี๊ยะ	800
42.	การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ	700
43.	การอัด การสกัดเอานํ้ามันจากพืช	500
44.	การล้าง การอบ การรม การระดมยางดิบ ก.การล้าง การอบ การรม ข. การระดมยางดิบ	700 800
45.	การผลิตแป้งมันลํ้าปะหลัง แป้งลาจูนหรือแป้งอื่น ๆ ในทํานอง เดียวกัน ก.โดยไมใช้เครื่องจักร ข.โดยใช้เครื่องจักร	700 1,500
46.	การทําล้างด้วยเครื่องจักร	2,000
47.	การผลิตขี้ยาสูบ ก.โดยไมใช้เครื่องจักร ข.โดยใช้เครื่องจักร	500 1,000
48.	การขัด การกระเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วย เครื่องจักร	700
49.	การผลิต การระดมเยื่อ ก.สถานประกอบการค้าระดมเยื่อมีเนื้อที่ไมเกิน 100 ตาราง เมตร ข.สถานประกอบการค้าระดมเยื่อมีเนื้อที่เกิน 100 ตาราง เมตร ค.การผลิตเยื่อ	500 1,000 700

ลำดับที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
50.	การผลิตโฆษณาหรือวัสดุคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร	500
51.	การตาก การสละม หรือการขนถ่ายน้ำมันลำปะหลัง	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	500
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	1,500
52.	การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือ	
	เครื่องใช้ต่าง ๆ	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	500
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	1,000
53.	การหล่อ การหล่อ การกลึงหรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการ	2,000
	ในข้อ 52	
54.	การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน	1,000
	การรีด การขัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้น	
	กิจการในข้อ 52	
55.	การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม	1,000
	นิกเกิล หรือโลหะอื่นใดยกเว้นกิจการในข้อ 52	
56.	การขัด การล่ายโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด	1,000
	ยกเว้นกิจการในข้อ 52	
57.	การทำเหมืองแร่ การสละม การแยก การคัดเลือกหรือ	1,000
	การล้างแร่	
58.	การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะทุ การพันลี้ การพันสาร	1,000
	กันลนึมยานยนต์	
59.	การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ	1,000
	หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือ	
	เครื่องกล	
60.	การประกอบธุรกิจ เกี่ยวกับรถจักรยานยนต์ เครื่องจักรหรือ	
	เครื่องกล ซึ่งมีให้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจ	
	นั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกล	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	ดังกล่าวข้างต้น	
	ก.การต่อ ประกอบเครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์ เครื่องยนต์ เรือกลไฟ	2,000
	ข.การซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์ เครื่องยนต์ เรือกลไฟ	1,000
	ค.การซ่อมรถจักรยานยนต์	500
61.	การล้าง การอัดฉีดยานยนต์	1,000
62.	การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่	
	ก.การผลิตแบตเตอรี่	2,000
	ข.การซ่อม การอัดแบตเตอรี่	1,000
63.	การปะ การซ่อมยาง	500
64.	การขัดผ้าเบรก ผ้าคลัทช์	500
65.	การผลิตไม้ขีดไฟ	2,000
66.	การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	1,000
67.	การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพัน การทำ ลวดเคลือบเงาสีหรือการแต่งลวดลายผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย	1,000
68.	การอบไม้	1,500
69.	การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร	1,500
70.	การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเรือนด้วยกระดาษ	700
71.	การผลิตกระดาษต่าง ๆ	1,000
72.	การเผาด่านหรือการละมด่าน	
	ก.การเผาด่าน	500
	ข.การละมด่านเพื่อขายปลีกหรือขายส่ง	500
73.	การประกอบกิจการอาบ อบ นวด แผนโบราณ	10,000

ลำดับที่	ประเภทการกัก	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
74.	การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร	5,000
75.	การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	
	ก. ห้องพักไม่เกิน 20 ห้อง	1,000
	ข. ห้องพักเกินกว่า 20 แต่ไม่เกิน 40 ห้อง	2,000
	ค. ห้องพักเกินกว่า 40 ห้อง ขึ้นไป	5,000
76.	การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	1,500
77.	การประกอบกิจการโรงแรมหรืสห	
	ก. ไม่เกิน 100 ที่นั่ง	3,000
	ข. เกิน 100 ที่นั่ง แต่ไม่เกิน 200 ที่นั่ง	5,000
	ค. เกินกว่า 200 ที่นั่งขึ้นไป	8,000
78.	การจัดให้มีการแสดงดนตรี เล่นรำ รำวง ร้องเพลง ดิสโก้เทค อาหารโอปะะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	1,000
79.	การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนอง เดียวกัน	1,000
80.	การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสงหรือเสียงประกอบหรือการ เล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	1,000
81.	การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม	1,000
82.	การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนักโดยวิธีการควบคุม ทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงคพิเศษ การบริหาร ร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวใน สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	1,000
83.	การประกอบกิจการ	
	ก. สวนสนุก	900
	ข. ตู้เกม	10,000

ลำดับที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
84.	การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุขวิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม	5,000
85.	การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	8,000
86.	การปั้นด้วย การหล่อด้วย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้า ด้วยมือกระดุมตั้งแต่ 5 ขึ้นไป	500
87.	การละสมบ่อ ป่าน ผ้าหรือปูน	500
88.	การปั้นผ้าหรือปูนด้วยเครื่องจักร	2,000
89.	การทอเสื้อ กระสอบ พรม หรือสิ่งของอื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร	1,000
90.	การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักร ก.เกินกว่า 5 เครื่อง แต่ไม่เกิน 10 เครื่อง ข.เกินกว่า 10 เครื่องขึ้นไป	1,500 3,000
91.	การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ	2,000
92.	การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร	1,000
93.	การย้อม การย้อมสีผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ ก.โดยไม่ใช่เครื่องจักร ข.โดยใช่เครื่องจักร	700 1,000
94.	การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา	500
95.	การกระเบื้อง การไม้ การปั้นหินด้วยเครื่องจักร	8,000
96.	การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง	1,000
97.	การละสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัสดุที่คล้ายคลึง ก.ไม่เกิน 1 ตัน ข.เกินกว่า 1 ตัน แต่ไม่เกิน 10 ตัน ค.เกินกว่า 10 ตัน ขึ้นไป	2,000 5,000 10,000
98.	การเจียรในเพชร พลอย หิน กระดาษหรือวัสดุที่คล้ายคลึง	1,000
99.	การหล่อ การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ	500
100.	การผลิตซอติก ปูนปาล์มเตอร์ ปูนขาว ดินล่อทอง หรือการเผา	1,000

ลำดับที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
101.	หินปูน การผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรค ผ้าคลัทช์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเตทาน ท่อน้ำ เป็นต้น	1,000
102.	การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	700
103.	การผลิตกระดาษทราย	1,000
104.	การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	1,000
105.	การผลิต การบรรจุ การผสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลาย	1,000
106.	การผลิต การบรรจุ การผสม การขนส่งก๊าซ ก.การผลิตหรืออัดแก๊ส	1,000
	ข.การผสมแก๊สไม่เกิน 300 กิโลกรัม	500
	ค.การผสมแก๊สเกินกว่า 300 กิโลกรัม ขึ้นไป	700
107.	การผลิต การกลั่น การผสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ ก.ร้านขายปลีก	500
	ข.ร้านขายส่ง	1,000
	ค.สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง (ปั้มน้ำมัน)	3,000
	ง.คลังน้ำมัน	10,000
108.	การผลิต การผสม การขนส่ง ถ่านหิน ถ่านโค้ก	1,000
109.	การขนส่ง ขกเว้นกิจการในข้อ 58	1,000
110.	การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบกาอริไลต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	1,000
111.	การโม้ การบดขี้	800
112.	การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี	1,000
113.	การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์	1,000

ลำดับที่	ประเภทการค้า	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
114.	การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	700
115.	การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์หรือวัตถุคล้ายคลึง	700
116.	การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	1,500
117.	การผลิตน้ำแข็งแห้ง	1,000
118.	การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	1,000
119.	การผลิตแอลแล็ค หรือสารเคลือบเงา	1,000
120.	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหนะนำโรค	500
121.	การผลิต การบรรจุ การสะสมแก้ว	500
122.	การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร	1,000
123.	การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า	900
124.	การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	700
125.	การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร	800
126.	การสะสมวัตถุ หรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้	500
127.	การประกอบกิจการโกดังสินค้า	1,000
128.	การล้างขวด การแกะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว	500
129.	การพิมพ์สิ่งพิมพ์วัตถุที่มีใช้สิ่งทอง	700
130.	การก่อสร้างอาคาร ก่อสร้างทุกันดิน	3,000